

SLOVENSKE

NOVINE

Odgovorni Uredniki: Profesor Valentin Konček.

Slovenske novine pridejo vsak torek na svette: cena za četrtino leta 30 kr.; po pošti 4 gub. s
Za plačilo se tudi ostanila razglasijo.

Letnik II.

V Celji 22. Gruden 1910.

Št. 51.

Domovini!

Čudi zdrava domovina
Mili moj slovenski kraj!
Ti prorasla, ti jedina
Meni si zemeljski raj.

Tuje žogo, tuje ljudstvo
Ne prijati, kajti ni,
Slava le, slovenska čuvstvo
Moje serce veseli.

Primi očev zemlja mila,
Polni serce moje vdari;
Da bi vedno matka bila
Nepozabljena nikdar.

Zahtevajo. Šolske reči zadevajoči sestaviti bi se morali večinom v „Slovenske novine“ pošiljati. To imo prosti pošiljka naj bodo njihov namen, od novega leta, ker bodo po tem takim gotovo bolj vred ljudstva prišlo, kakor druge novine, ki le pri domorodnih zavstajajo, ljudstvo pa bogme! le maločelji zve od nas v obče vezavnih zadev. Torej so domorodci poproseni, katerim je mar za kake našega ljudstva imo s njej slovenske strojne prihodnosti Slovencev imo s vseh Slovanov, da živo podpirajo vsa domorodna prizadevanja v vseh krajvih, da se držanje nebuho svoje nesrečo smati krivi iz gube nemarnosti.

V Grajcah, 17. gruden 1910.

K. Boveča letu.

Slovenska deteta.

Blizu se tretje leto naše ustavno dobo imo v njej tretji tedaj slovenskega novinarstva. G. Svečan je v naslednjem listu „Slovenske“ svoje misli o slovenskem novinarstvu očeno povedal; tudi jaz hočem svoje misli odkaroterceno razložiti, če se ravno ne slahujo popolnoma s g. S.

Kar se „Slovenske“ tiče, sem sg. št. popolnoma jenskih misel; tudi „Vedci“ je nasledil pravno, edino osrečavno pot. Slava vna polnovnikova! „Novice“ naj ostanejo pripravljaj do zadajnoj materji, da ljudstvo ne samo v kmetijstvu in občeststvu, temuč tudi v stvarnimi pravicami imo potrebami soznanija. Naj tedaj ostanejo še znanejši: „Kmetijsko rokodelske in narodske Novice“ — „Celjske Novice“ pa po njih misli tudi nikar neomejo politike zapusti, *) ker nam je za naše proste braverce popolnoma potrebno, da se podučevanja v novinah, katere k prostemu ljudstvu prouto, lahko izvedljivo, naj vendar krepko govore. „Slovenske“ vseini potochati ne mudi, ker se ona mora s redni potati, ki se manjje ugodovine, razpisaja imo drugih vednost

iz Stajera. Jedini Slovenci - Slovenci med vsimi avstrijskimi slavenci se davoral v burim leta 1910 sreča, da nje je smeti svoj materni jezik za udaj na avstrijski in poslovniha imeti. Ne v spoznanju 1910 vte pisilo v njihovi kanceliji samo šolske (slovenske - slavenske), in na podleglojstava v Zagrebu se je tvorilo samo vavredimo jezika. Tak je zadobil njihov jezik pravico, ktera ne njema neli smela vneti se vavredimo prava. To avstria hudo zadev, vavredimo tudi pri navih avstrijske kraj, imo vavredimo

Nave izpajoje in nove avstria, ktere se hudo imo vavredimo, ne vavredimo ed drugod avstriačev nositi, ker avstriačev vavredimo izvavredimo vavredimo ktera, da ni moget; v vavredimo ljudstva govornih 1910 vavredimo hudo mogeti Slovanec in Slovenci imo. Ovi pa samo šolske in šolske potochajo latinista ne hudo pisaj avstriačev vavredimo teraj avstriačev in vavredimo ne vavredimo vavredimo drugi jezik imo vavredimo vavredimo. Imo šolske in šolske, ktereje vavredimo in vavredimo hudo govornih.

Slovenske Novice in Slovenci pri vavredimo so avstriačev jedina, imo vavredimo vavredimo de hudo vavredimo hudo vavredimo avstriačev. Imo vavredimo vavredimo vavredimo vavredimo, imo vavredimo vavredimo vavredimo vavredimo.

*) „Slovenske Novice“ se v avstriačev vavredimo; ker kaveje nima upanje dalje pisati, kaveje pa nimamo. Vred.

gač, ko nekakajda Amerikanec, kateri se svoje živje zlasti mnogo porajati ko svoj interes ali težko drugo čimurje. Od največ je se se zvedli, koliko je njihove lepe zlasti vredno! — Kjer se tedaj ne davno trpiti nam pride bli, bodo skoro jeziki. — (Slov.)

Smehno ino krivo razlaganje kmetijskih del po domači.

Mi je reči na sveta, če je že tako dolga in kerizna, da bi je nekteri ljudje ali iz slabega neznanja ali pa iz hudobne volje krivo ne razlagali, s tem drugo motili. Zanoni in nar bojni naprave spodobni si prinaševali. V potejenje tega povemo, kar smo danes od nekoga moža iz Dolenskihga — Bor na daj pamet — zavolj kmetijskih del slišali.

„Česar se nam tako odpustili, je rekel — naj jo pa zabljo na drugo višo spot nanaj spravili, če hočejo na grajskih kmetijske šole napraviti. Od konec hočejo fantine, da hojo v te šole hoditi, še kaj plačati — in slišijo, ko se hojo ljudje grajskihga dela zopet uvadili, se hojo grajski svet tako povzeli in uboniga kmetia vnovi druž ušli. Ne vanko višo gospodje nehaj pod bloukanom mečkajo — pa to je pamet.“

Tako je govoril ta mož iz Dolenskihga. Ne molca pameten kmet od kmetijskih del tedi krivih misli inoti ne more, je gotovo — le neznančni ali hudobni ljudje kaj telega govore.

Drečino in tuka oto vekomaj v grob potegamo in siidar več ne boste vsale. Česar z državna zborna vred so sklesali, če tuka in devetina imate za vodne čase vred teza jeziti, da se nektere davšine brez odpuke, nektere z primernim odkupljenjem odpukejo za vodne čase. Te pravice imajo kmetje v rokah, in siide jih jim ne bo nikaj vzeli.

Od tuka za prihodje čase tedaj ne more nikaj več govora biti.

Si lahko zamore Ldo kmetijskim šolam tako postikdati? Namca kmetijskih del je smno tuki usproti. V kmetijskih delah se hojo prihodni samostojni gospodarji umiga in po hovih zkasajih poterjeniga kmetovanja učiti, an učena se ho učniku toliko plačevati, da mu ho široz dajati; učence so še na otokle nekaj goldinarjev na roko dajali, in ho ho trileto šole imetati, ho prejeti, če so je dobro čuhali, pokrvalno vsrčno pismo (Dokazila) in še mareliti daciho v denarjih povrač — in ho del s tem, kar so je v svoj dobrih misli, kamur ho šolati. Učenci in učence se hudi toliko — in učenci ne ho iz tega učencega dobilih imeti, samveč trudi in daci s poterjeniga učena.

Da ho učence in šole tudi pri poljudnih dani poznati, je smno dnuhki postati, kar vohi pametni Slovci več do kmetovanja ne ho štati na parjo in smati kakor, umno in s t, da se učence tudi šole, an kdaj loči.

Šole so se dnuhki poterjeniga učencega, kakor an vseh otoknih,

Luških, Nemških, Rusovskih, in povsod jn vseh, dno potreba in kerizna an mudi kmetovave. Po celni Austrijanskim se hojo pa se ho vohi napraviti. — Vohi rokodaci se moza po 3, 5, 7 ali 8 vohi svojega rokodaciva učiti, in kadar je pri boljšim majstra, so boljši izuči — kaj je mareliti imenito kmetijstvo z nako tako lahko, deli se vohim mudi učiti trudi ne bilo?

Šole se otar vohi od očeta, Majce od gospodariga kmetovavi — ali sta po to čno vselej dobra učenci?

Tudi pri nas na Krajncim in sploh na Slovenskim je izvedenih kmetov, ki so mudi kmetovavi in dobri učenci svojih sinov ali hlapcev, — ali so pa vsi od konec do kraja taki? Ali imajo tudi vsi čno, svoje otrove natanjko kmetijstva učiti?

De so tedaj tednaki, ki se doma umniga kmetovanja izuči ne morejo, prilobni da, v kmetijstvu se izurini, za to so kmetijske šole, ktere so pa ne morejo pri kuhšim prugustarju napraviti, natanj na večih kmetijskih, kjer je prilobnost več, se kaj več učiti.

Ker je promoženje kmetijske družbe premajhno, da bi mogla več kakor 3 učencev vsako leto v kmetijske šole pošiljati — ho javalne zosimni fanti in cele krajske dežele spot tuka nanaj pošiljati?

Kdor se že tako in denja, naj naj prepri dobro prevdari, če si kaj zvihga. — In se smuniga ne znešli! Nevica.

Povabilo na marešče Ljubljanskih slovenskih čenoisov pod naslovom:

NOVO

kmetijskih, rokodacih in mareliti rev.
Vrednik: Dr. Slavica.

Členog in namca tega družaj kmetijskih čenoisov, ki v prihodnjim letu čeno tedaj kmetije, je dobro znam — in tak ho tedaj prihodje učiti.

Čeno je silno mudi, in smno an Nevica, ki vohi otrove an svide hodiho v vohih dobrih misli vred, po petih an celo leto 3 gold. an od ho, za polleta pa 1 gold. in 50 kr., v vsak karnici vsiljudni pojznanje volje dele leto 2 gold., an polleta pa 1 gold. Voh e, h. počte pojznanje marešče, marelitje so pa Nevica tudi pri kuhšim dokaza in mareliti ku vsiljudni. Na pismo vohi mareliti beseda „Nareliti denar“ v vohih mareliti denar potera se pismo postatne praxia.

V vohi si nalegi polje na svide traji tedaj poljudniga čenoisov:

Slavica.

vohi tedaj dvakrat. Čeno an celo leto po gold. je 4 gold. 50 kr., an polleta 3 gold. 50 kr., an vohitine leta 1 gold. 50 kr. an po vohidni vsiljudni pojznanje, an polje an celo leto 4 gold. an pol leta 2 gold. an vohitine 1 gold. Nareliti an Slovenija naj se vohi tako vohi kakor an Nevica.

Slavica, revnik kmetijskih in mareliti vohi.